

Svar (19/11 96)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

En aftale om et snævrere valutarisk samarbejde med den kommende euro er naturligvis ikke i konflikt med det danske ØMU-forbehold.

Deltagelse i et valutaarrangement svarer til budskabet i det nationale kompromis »Danmark i Europa«, der ligger til grund for Edinburgh-afgørelsen. Heri hedder det: »Danmark må – også når andre EF-lande eventuelt går over i 3. fase – deltage i et nært valutasamarbejde«.

Når vi står uden for den fælles valuta, stilles der særligt store krav til den økonomiske politik, vi må føre. En aftale om et snævrere valutasamarbejde vil understøtte regeringens økonomiske politik til gavn for vækst og beskæftigelse. Som bekendt har det også været skiftende regerings politik siden 1983, at et centralt element i den økonomisk-politiske strategi er en stabil kronkurs inden for EMS-samarbejdet over for de øvrige EMS-kernelande.

Når den fælles valuta etableres for andre EU-lande, er det derfor fortsat en klar dansk interesse, at der for kronen etableres størst mulig valutastabilitet i forhold til euroen. Fastkurspolitikken har i en årrække udgjort den ydre ramme for den stabilitetsorienterede økonomiske politik til gavn for vækst og beskæftigelse. Et valutaarrangement vil bidrage til at undgå større udsving i valutakursen. Dette er vigtigt af hensyn til det indre marked, men også som en ramme for den danske valutakurspolitik.

I øvrigt har jeg ikke fremstillet det som en stor sejr for danske interesser at knytte den danske krone tæt til euroen, idet spørgsmålet om hvorvidt det er muligt at få en aftale om snævrere tilknytning til euroen afhænger af den førte økonomiske politik og den økonomiske udvikling frem til det tidspunkt, hvor en sådan aftale kan indgås. Det vil som bekendt ikke kunne ske før i 1998, hvor ECB vil blive oprettet.

Jeg har imidlertid udtrykt tilfredshed med, at vi får opfyldt det danske ønske om, at der bliver mulighed for at indgå aftaler om snævrere valutasamarbejde.

Spm. nr. S 522

Til udenrigsministeren (14/11 96) af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

»Vil ministeren redegøre for regeringens holdning til rækkevidden af Storbritanniens undtagelse fra fælles EU-regler på arbejdsmarkedsområdet på baggrund af, at Storbritannien har valgt ikke at tilslutte sig traktatens sociale protokol – herunder tillige redegøre for, hvorledes regeringen vil stille sig, når Storbritannien bringer spørgsmålet op på regeringskonferencen?«

Begrundelse

I den seneste tid har der været behandlet en tvist ved EF-Domstolen om, hvorvidt Storbritannien er forpligtet af et direktiv om, at arbejdstagere maksimalt må arbejde 48 timer om ugen.

Storbritannien har ment sig undtaget for disse bestemmelser under henvisning til, at Storbritannien har valgt ikke at tilslutte sig traktatens sociale protokol.

EF-direktivet fra 1993 har imidlertid hjemmel i reglerne om sundhed og sikkerhed, hvorfor EF-Domstolen finder, at Storbritannien er omfattet af direktivet.

Spørgeren finder, at det – også for Danmarks forbehold – kan være problematisk, såfremt EF-Domstolen kan tolke bestemmelser derhen, at Storbritannien eller Danmark bliver omfattet af bestemmelser, som landene selv mener sig undtaget fra under henvisning til en politisk aftale. For Storbritanniens vedkommende ved at have aftalt sig frem til at stå uden for den sociale protokol i Maastrichtaftalen og for Danmarks vedkommende ved at have forhandlet sig frem til Edinburghaftalen.

Spørgeren finder derfor sagen ganske principiel, hvorfor spørgeren finder, at Danmark bør støtte Storbritannien – eventuelt på regeringskonferencen – i, at landet ikke er omfattet af de fælles regler om arbejdstageres maksimale arbejdstider.

Svar (22/11 96)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): EF-Domstolen afsagde den 12. november 1996 dom i ovennævnte sag, som UK har anlagt mod Rådet med henblik på at få annulleret direktiv